

Fotbalový KRAJ

# Pépi jede do světa

Jan Žáček



# Fotbalový král Pépi jede do světa

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na  
[www.mf.cz](http://www.mf.cz)  
[www.albatrosmedia.cz](http://www.albatrosmedia.cz)



MLADÁ FRONTA

Jan Žáček

**Fotbalový král: Pépi jede do světa – e-kniha**

Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všechna práva vyhrazena.  
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována  
bez písemného souhlasu majitelů práv.

  
**ALBATROS MEDIA**

Fotbalový **KRÁL**

**Pépi jede  
do světa**

Copyright © Jan Žáček, 2023  
Illustrations © Pavel „pavlatoar“ Kučera, 2023

ISBN tištěné verze 978-80-204-6169-8  
ISBN e-knihy 978-80-204-6172-8 (1. zveřejnění, 2023) (epub)  
ISBN e-knihy 978-80-204-6173-5 (1. zveřejnění, 2023) (mobi)  
ISBN e-knihy 978-80-204-6171-1 (1. zveřejnění, 2023) (ePDF)

Jan Žíček

Fotbalový **KRÁL**

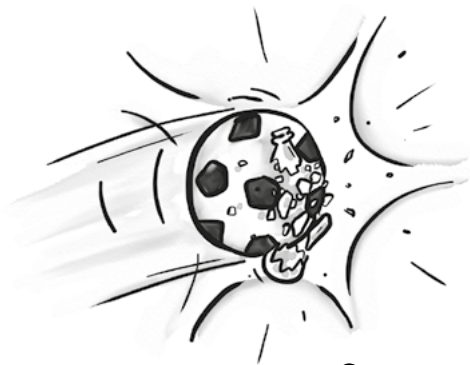
# Pépi jede do světa

Ilustroval Pavel „pavlatoar“ Kučera



*mladá fronta*

# Obsah



Sestava Sparty .....	9
Úvod .....	11
Kapitola 1. - A jede se... ..	16
Kapitola 2. - Cesta na hranice .....	20
Kapitola 3. - Málem malér na hranicích ....	26
Kapitola 4. - Na Bayernu .....	30
Kapitola 5. - Rozlosování .....	35
Kapitola 6. - Ostrý start .....	40
Kapitola 7. - Procházka centrem .....	45
Kapitola 8. - Druhý zápas .....	50
Kapitola 9. - Real jede... ..	56
Kapitola 10. - Hassan a jeho rodina .....	59

Kapitola 11. - Bayern jede...	64
Kapitola 12. - Rozhodující zápas	68
Kapitola 13. - V Anglické zahradě	74
Kapitola 14. - Únos	79
Kapitola 15. - Mezi únosci	84
Kapitola 16. - Pátrání	89
Kapitola 17. - Útěk a šťastný návrat	93
Kapitola 18. - Semifinále	97
Kapitola 19. - Zatčení únosců	103
Kapitola 20. - Policie varuje	106
Kapitola 21. - Cesta na velké finále	110
Kapitola 22. - Velké finále	114
Kapitola 23. - Setkání s hvězdami	122
Kapitola 24. - Hvězdy jedou domů	127
Závěr - A maká se dál	131





# Sestava Sparty

V bráně Stejskal

V obraně Němec, Ujfaluši, Krejčí a Kolenatý

V záloze Grygera, Hassan, Ezedinne a Vrána

V útoku Berger, já a Lafata

Mezi náhradníky Čech, Řepka, Siegl, Hložek, Koller...

Trenér: Martínek

Pokud vám některá jména přijdou povědomá, je to podobnost čistě náhodná. A to jak u hráčů Sparty, tak u Realu Madrid, Juventusu Turín, Benfiky Lisabon, Ajaxu Amsterdam, Anderlechtu Brusel, Paris Saint Germain FC a Bayernu Mnichov. I když...



## Úvod

# Sparta je nejlepší

Jak Sparta nastoupí ke svému poslednímu soutěžnímu žákovskému zápasu sezóny. Já opět zářím a rozhoduju zápas hattrickem. K tomu na dva góly nahrávám kamarádu Hassanovi. A nejen tomu. Po zápase přebíráme pohár a radujeme se.

V šatně pak propukne velká oslava, která je zvýrazněna tím, že přijde Tomáš Rosický a oznámí nám všem, že v létě pojedeme na žákovský turnaj do Mnichova a budeme hrát na stadionu velkoklubu Bayern Mnichov.

No, to je boží!

**T**o byl sen, to byla prostě paráda! Vyběhli jsme na trávník našeho žakovského hřiště a já si zase připadal jako ta největší hvězda ze všech. Cítil jsem v sobě neuvěřitelnou sílu a chuť dávat góly.

Slavia do nás od začátku chtěla bušit. Ale marně. My jsme na to byli připravení, protože náš trenér Martínek nám těsně před zápasem řekl, ať nemáme strach, že jsou to jenom vycpaný pandy, který na nás nemají.

A tak my jsme těm medvídkům dávali do těla od první minuty, aby viděli, že se jich fakt nebojíme. My jsme totiž Železná Sparta a kdo je víc? Nikdo!

Už v pátý minutě mi Hassan, můj arabský spoluhráč a bezva záložník, poslal míč na halfvoley a já jsem vyskočil vysoko do vzduchu ve velkém vápně a přes hlavu jsem pravačkou poslal míč přímo do sítě našeho největšího českého rivala.

1:0

A bum, bum... ostřelovali jsme jejich branku, co jsme mohli. Jenže bacha, jejich brankář Veselý byl superman. Chytil jako bůh, a tak se nám přes velký tlak nedařilo zvyšovat náskok. I když bylo naprosto jasné, že jsme na trávníku prostě lepší, protože jsme častěji drželi míč a víc stříleli na slávistickou branku.

V závěru prvního poločasu utekl našim bekům útočník Ševčík, udělal pár kliček, obešel i našeho gólmana Stejskala a uklidil míč do prázdné branky.

Po poločase je to 1:1 a nic není rozhodnuté.

Kdo vyhraje tenhle zápas, bude mistr, nic jiného nepřipadá v úvahu. Takže to buď zmákneme, nebo ne. Buď budeme frajeři, nebo zoufalci. Druhý místo je na nic. To bychom tuhle soutěž ani nemuseli hrát.

Trenér Martínek nám o pauze dal pořádný kázání: „Kluci, to na tu Slávku fakt nemáte? To se jich tak bojíte?“ Nešetřil nás ani trochu. Jeho věty se nám zarývaly do mozku. Připadali jsme si jako nuly. Jako malý caparti.

A já to měl o to horší, že hned za naší lavičkou seděla moje Hanička, fandila nám a teď byla celá bez sebe z toho, jak nám to nejde.

O kousek dál seděli táta s mámou a tvářili se kysele, protože co na ten náš výkon říct a nestydět se? Jo, škoda mluvit. Byl to prostě malér.

Nastupovali jsme do druhého poločasu. Hanička si mě zavolala k sobě a povídá: „Tohle přece nemůžeš dovolit, aby nad námi vyhrály nějaký sešíváný pandy. Ty je musíš rozstřílet. Nebo na to nemáš? Nebo dneska nemáš formu?“